

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 21 januari 2026

CBE/ [REDACTED]

Zaaknummer 2025.421

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van student [REDACTED] woonachtig te Maastricht (Nederland), hierna te noemen appelland, tegen het besluit van 24 september 2025 van de examinator van de Faculteit der Cultuur- en Maatschappijwetenschappen (hierna: FaSoS) van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen verweerder, inhoudende de toekenning van het cijfer voor het vak EUS3900: Bachelor thesis.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 17 oktober 2025, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het CBE op 20 oktober 2025, tekent appelland beroep aan tegen het besluit van verweerder, welk besluit betrekking heeft op de toekenning van het cijfer voor het vak EUS3900: Bachelor thesis (hierna: het bestreden besluit). Dit besluit dateert van 24 september 2025.
2. Bij e-mailbericht van 22 oktober 2025 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroep aan appelland en verzoekt appelland om vóór 29 oktober 2025 een kopie van het bestreden besluit toe te sturen waarop ook de publicatiedatum zichtbaar is. Bij e-mailbericht van 3 november 2025 stuurt appelland een kopie van het bestreden besluit toe waarop de publicatiedatum zichtbaar is.
3. Bij e-mailbericht van 3 november 2025 zendt het CBE het beroep van appelland door naar verweerder voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE verweerder om het CBE vóór 24 november 2025 te informeren over het resultaat van de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE daarin reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 15 december 2025 en dat dientengevolge uiterlijk op 1 december 2025 het verweerschrift door verweerder moet zijn ingediend bij het CBE.
4. Bij e-mailbericht van 19 november 2025 informeert verweerder het CBE dat er niet is gekomen tot een minnelijke schikking.
5. Bij e-mailbericht van 28 november 2025 wordt door verweerder het verweerschrift verstrekt aan het CBE.
6. Bij e-mailbericht van 2 december 2025 wordt door het CBE het verweerschrift van verweerder verstrekt aan appelland.
7. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 15 december 2025, waarbij appelland is verschenen. Namens verweerder is verschenen [REDACTED] en [REDACTED].

STANDPUNTEN PARTIJEN

8. Ter toetsing ligt voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
9. Ten eerste stelt appelland in het beroepschrift dat de begeleiding bij zijn bachelor thesis onvoldoende accuraat is geweest. Volgens appelland heeft hij eerst een ander onderzoeksvoorstel ingediend bij

een andere docent, die het initiële onderzoeksvorstel zou hebben goedgekeurd. Appellant was derhalve in de veronderstelling dat deze docent hem zou begeleiden gedurende het traject. Het kiezen van een begeleider diende echter via Canvas plaats te vinden. Appellant heeft geen gebruikgemaakt van deze mogelijkheid. Omdat appellant geen begeleider heeft gekozen via Canvas is hem een willekeurige begeleider toegewezen. Appellant heeft vervolgens nog contact opgenomen met de vakcoördinator, zonder enig resultaat. Appellant geeft aan zijn initiële onderzoeksvorstel te hebben gewijzigd om zo aan te kunnen sluiten bij de expertise van zijn begeleider. Appellant stelt dat de feedback die hij ontving ondermaats was. Dit zou er volgens appellant toe hebben geleid dat het opstellen van een onderzoeksvraag twee maanden heeft geduurd. Zo zou verweerder niet hebben opgemerkt dat de onderzoeksvraag te breed was, terwijl appellant deze feedback wel ontving van de FaSoS Writing Advisor. Appellant stelt bij de vakcoördinator langs te zijn gegaan om bruikbare feedback te ontvangen. Ten tweede betoogt appellant dat verweerder tekort is geschoten in de beoordeling van zijn bachelor thesis Volgens appellant is de ontvangen tussentijdse feedback tegenstrijdig en heeft het implementeren van deze feedback negatieve gevolgen gehad voor het eindoordeel van de bachelor thesis. Zo zou verweerder volgens appellant eerder hebben aangegeven dat appellant voldoende krantenartikelen zou hebben geraadpleegd, echter blijkt uit het eerste beoordelingsformulier dat appellant meer artikelen had moeten raadplegen. De begeleider zou slechts omwille van tijdsdruk de hoeveelheid krantenartikelen toch hebben goedgekeurd. Daarnaast zou verweerder hebben aangegeven dat de thesis onderbouwd dient te worden met expliciet benoemde argumenten. Appellant stelt echter dat zowel impliciete als expliciete argumenten niet door verweerder zijn meegenomen. Verweerder verwijst verder in het beoordelingsformulier naar een argument in hoofdstuk 3.1. Dit specifieke argument is echter niet terug te vinden in het desbetreffende hoofdstuk, maar een hoofdstuk eerder. Dit getuigt volgens appellant van een onzorgvuldige voorbereiding en gebrekkige motivering van het bestreden besluit. Daarnaast stelt appellant dat hij de FaSoS Writing Guide heeft gevolgd voor wat betreft de APA-verwijzingen, echter zou verweerder hebben aangegeven dat deze verkeerde informatie zou bevatten. Verder stelt appellant door de FaSoS Writing Advisor geadviseerd te zijn om bepaalde onderdelen van zijn thesis niet te nummeren. Zowel de APA-verwijzingen als het niet nummeren van de introductie en de conclusie zijn volgens appellant expliciet benoemd in het beoordelingsformulier. Volgens appellant wordt hiermee gesuggereerd dat het eindcijfer hierdoor negatief beïnvloed is. Volgens appellant is dit tegenstrijdig met het feit dat in het beoordelingsformulier staat dat dergelijke tekortkomingen niet worden meegewogen in de beoordeling van de thesis. Ten derde brengt appellant naar voren dat er sprake is van inconsistentie tussen de eerste beoordelaar, tevens begeleider, en de tweede beoordelaar. Deze inconsistentie is niet terug te vinden in het beoordelingsformulier, maar appellant stelt hierover geïnformeerd te zijn door de eerste beoordelaar van zijn thesis. Om deze redenen verzoekt appellant het CBE het bestreden besluit te heroverwegen.

10. Ten eerste betoogt verweerder dat argumenten met betrekking tot de inhoud van de thesis buiten de reikwijdte van het administratief beroep vallen. Volgens verweerder dient het beroep zich te beperken tot de vraag of er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan de rechtmatigheid van de beoordeling, de kwaliteit van de beoordeling en het cijfer dat daaruit volgt. Volgens verweerder is appellant ervan op de hoogte dat slechts de aangewezen examinatoren bevoegd zijn om inhoudelijk over de thesis te oordelen. Ten tweede stelt verweerder dat er niet getwijfeld kan worden aan de expertise en professionaliteit van de twee beoordelaars. Verweerder betoogt dat de opmerkingen van de twee beoordelaars voldoende duidelijk en specifiek aangeven waarom de thesis van appellant met een 5,0 is beoordeeld. Verweerder concludeert dan ook dat de beoordeling van de bachelor thesis zorgvuldig, evenredig en voldoende gemotiveerd tot stand is gekomen. Verweerder herhaalt dat de tekortkomingen in de nummering en de foutieve APA-verwijzingen niet zijn meegewogen bij de totstandkoming van het bestreden besluit. Voor wat betreft de foutieve verwijzing in het beoordelingsformulier geeft verweerder aan dat het hier gaat om een kennelijke verschrijving en dat deze geen substantiële gevolgen heeft voor de beoordeling van de thesis. Tevens stelt verweerder

dat er geen sprake is van enige inconsistentie tussen beide beoordelaars. Verweerder onderbouwt dit door te stellen dat zij het eens zijn geworden over de inhoud van het beoordelingsformulier en dat het formulier is ondertekend door beide beoordelaars. Verder stelt verweerder dat appellant de kans is geboden om inconsistenties aan te wijzen in de ontvangen feedback, maar dat hij deze niet heeft kunnen vinden. Bovendien wordt de expertise en professionaliteit van de beoordelaars op peil gehouden door terugkerende 'calibration sessions'. Ten derde betoogt verweerder dat er geen sprake is van een tekortkoming in de begeleiding van appellant. Primair stelt verweerder dat de begeleiding niet binnen de reikwijdte van het beroep valt. Subsidiair stelt verweerder dat de feedback, ontvangen naar aanleiding van de eerste kans, voldoende duidelijk en specifiek ingaat op de tekortkomingen van de thesis. Volgens verweerder staat niet vast wat er over en weer is gezegd tussen de begeleider en appellant, wat volgens verweerder wel vaststaat is dat de feedback en de beoordelingsformulieren duidelijk, consistent en ondubbelzinnig zijn over de tekortkomingen. Hieruit had appellant volgens verweerder kunnen afleiden op welke wijze hij zijn thesis kon verbeteren.

11. Naar aanleiding van bovenstaande, concludeert verweerder dat het bestreden besluit in stand dient te blijven.

VERSLAG TER ZITTING D.D. 15 december 2025

12. De standpunten van partijen worden herhaald. Appellant geeft aan geen verdere aanvullingen te hebben op de vooraf ingediende stukken.
13. Verweerder voegt toe dat het beroepschrift van appellant betrekking heeft op twee onderdelen; de ontevredenheid over de begeleiding en de evaluatie van de inhoud van de thesis. Verweerder stelt gecontroleerd te hebben of alle procedures correct zijn gevolgd, en stelt geen onregelmatigheden te hebben gevonden.
14. Het CBE vraagt appellant toe te lichten waarom de door hem geconstateerde inconsistenties in de begeleiding relevant zijn voor het beroep. Volgens appellant zou hij bij de eerste kans te horen hebben gekregen dat hij voldoende nieuwe data heeft gebruikt, terwijl de feedback bij de herkansing stelt dat hij onvoldoende nieuwe data heeft gebruikt.
15. Het CBE vraagt verweerder welke mate van inconsistenties in de begeleiding relevant wordt geacht voor het beroep, en waarom de in het beroepschrift gestelde inconsistenties irrelevant zijn volgens verweerder. Verweerder stelt dat het zeer lastig is om de begeleiding bij theses te reconstrueren. Volgens verweerder is de thesis het eigen werk van een student en is de begeleiding een hulpmiddel voor studenten. Volgens verweerder dienen studenten meermaals tussentijds hun werk in te dienen, waarbij geschreven feedback wordt gegeven. Hiermee kan feedback wel worden gereconstrueerd. Tevens stelt verweerder dat alle begeleiders bekend zijn met de eventuele gevolgen van het geven van inconsistente feedback. Ondanks het voorgaande is het volgens verweerder echter zeer moeilijk om bewijs te kunnen vinden van enige inconsistentie in de begeleiding.
16. Het CBE vraagt verweerder of verweerder een aangepast beoordelingsformulier hanteert indien de thesis met een onvoldoende wordt beoordeeld. Verweerder stelt dat dit niet het geval is, maar examinatoren in de praktijk vaak een uitgebreidere motivering geven indien de student net onder een voldoende zit.
17. Het CBE vraagt appellant of hij zich opnieuw heeft ingeschreven voor het vak EUS3900, aangezien deze inschrijving openstaat op het moment van de zitting. Appellant bevestigt dit en stelt dat hij dezelfde onderzoeksvraag mag gebruiken. Verweerder bevestigt dit. Appellant geeft aan een nieuwe begeleider toegewezen te hebben gekregen.

18. Appellant vult aan dat hij de toon van verweerder niet kan waarderen. Verweerder zou hem hebben gezegd bijna altijd gelijk te krijgen van het CBE en dat een beroep derhalve weinig kans van slagen zou hebben. Verweerder reageert hierop door te stellen dat dit blijkt uit bij verweerder bekende statistieken.

BEOORDELING

19. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, stelt het CBE vast dat het bestreden besluit is genomen op 24 september 2025, te weten: de toekenning van het cijfer voor het vak EUS3900: Bachelor thesis. Het beroepschrift is derhalve tijdig ingediend.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

20. Op grond van vaste rechtspraak van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (hierna: het CBHO), de rechtsvoorganger van de Afdeling in studentenzaken, dient het CBE te onderzoeken of een beslissing in overeenstemming met de geldende regels tot stand is gekomen of anderszins in strijd met het recht is genomen. In dat kader moet het CBE onderzoeken of verweerder redelijkerwijs tot zijn beoordeling heeft kunnen komen (zie onder meer de uitspraak van het CBHO van 22 februari 2019, CBHO 2018/198, rechtsoverweging 2.5). Het CBE moet daarbij terughoudend toetsen. Het toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd (zie de uitspraak van het CBHO van 16 maart 2020, CBHO 2019/205, rechtsoverweging 2.2.2.) (ECLI:RVS:2024:1296, r.o. 4.2).
21. Dit neemt niet weg dat het CBE wel kan beoordelen of de vaststelling van het cijfer terecht in stand is gelaten voor zover bij de beoordeling is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld. Gelet op het voorgaande heeft het CBE een beperkte ruimte om te toetsen of de beoordeling van de door appellant geschreven scriptie onjuist is. Het CBE zal hierna daarom alleen beoordelen of hetgeen appellant heeft aangevoerd tot de conclusie leidt dat de beoordeling zo onzorgvuldig is geweest dat deze niet in stand kan blijven (ECLI:NL:RVS:2023:2964).
22. Voor zover appellant een beroep doet op het vertrouwensbeginsel zal moeten worden gezien of is voldaan aan de voorwaarden zoals deze uit de jurisprudentie blijken.
23. "Bij de beoordeling van een beroep op het vertrouwensbeginsel moeten (...) drie stappen worden doorlopen. De eerste is de juridische kwalificatie van de uitlating en/of gedraging waarop de betrokkene zich beroept. (...) Kan die uitlating en/of gedraging worden gekwalificeerd als een toezegging? Bij de tweede stap moet de vraag worden beantwoord of die toezegging aan het bevoegde bestuursorgaan kan worden toegerekend. Indien beide vragen bevestigend worden beantwoord, en er dus een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel kan worden gedaan, volgt de derde stap. In het kader van die derde stap zal de vraag moeten worden beantwoord wat de betekenis van het gewekte vertrouwen is bij de uitoefening van de betreffende bevoegdheid." (ECLI:NL:RVS:2019:1694, r.o. 11)
24. "Om aan te nemen dat een toezegging is gedaan, dient degene die zich beroept op het vertrouwensbeginsel aannemelijk te maken dat sprake is van uitlatingen en/of gedragingen van ambtenaren die bij de betrokkene redelijkerwijs de indruk wekken van een welbewuste standpuntbepaling van het bestuur over de manier waarop in zijn geval een bevoegdheid al dan niet

zal worden uitgeoefend. Daarbij volgt de Afdeling de staatsraad advocaat-generaal waar hij opmerkt, dat het van belang is dat de betrokkene te goeder trouw is, wat betekent dat de betrokkene alleen een beroep kan doen op het vertrouwensbeginsel indien hij de in het kader van een toezegging relevante feiten en omstandigheden correct heeft weergegeven. De betrokkene komt geen geslaagd beroep toe op het vertrouwensbeginsel indien hij beseftte of had moeten beseffen dat de uitlating van de ambtenaar ging over een beslissing die buiten de bevoegdheid van het bestuursorgaan lag, of anderszins in strijd was met de toepasselijke rechtsregels. Hierbij is van belang dat op degene die een beroep op het vertrouwensbeginsel doet een onderzoeksplicht rust. De welbewuste standpuntbepaling zal doorgaans in een schriftelijk stuk zijn vastgelegd. Ook zonder schriftelijk stuk kan de uitlating en/of gedraging aannemelijk zijn, waarbij van belang kan zijn of het bestuursorgaan de gestelde uitlating en/of gedraging niet of onvoldoende betwist. Bij de vraag of een toezegging is gedaan, speelt ook de deskundigheid van de betrokkene een rol. De Afdeling overweegt in dit verband verder dat, om een toezegging aan te nemen, de uitlating en/of gedraging in ieder geval toegesneden dient te zijn op de concrete situatie. Algemene voorlichting of uitlatingen over een ander geval of jegens derden zijn niet aan te merken als een toezegging. Ook is er geen sprake van een toezegging als er uitdrukkelijk over het concrete geval aan de betrokkene een voorbehoud is gemaakt. De Afdeling doelt hiermee niet op de door de staatsraad advocaat-generaal in punt 77 van bijlage 1 van de conclusie genoemde, algemene en (dus) ongerichte disclaimers bij een uitlating. De Afdeling volgt de staatsraad advocaat-generaal dat in het algemeen aan dergelijke disclaimers bij een uitlating die zonder die disclaimer een toezegging zou zijn, voorbij kan worden gegaan.” (ECLI:NL:RVS:2019:1694, r.o. 11.2)

25. De uitlatingen van de begeleider, waarvan appelland stelt dat deze bij hem een gerechtvaardigd vertrouwen hebben gewekt, zijn niet in een schriftelijk stuk vastgelegd. Het CBE zal dus moeten beoordelen of de door de begeleider gedane uitlatingen en/of gedragingen aannemelijk zijn, waarbij van belang kan zijn of verweerder de gestelde uitlatingen en/of gedraging niet of onvoldoende betwist. De gedane uitlatingen en/of gedragingen van de begeleider blijken uitsluitend uit het beroepschrift en hetgeen door appelland is betoogd ter zitting. Verweerder stelt zich op het standpunt dat zij geen bewijs heeft van de door de appelland gestelde uitlatingen en/of gedragingen van de begeleider. Gelet op het voorgaande is het CBE van oordeel dat de gedane uitlatingen en/of gedragingen van de begeleider onvoldoende aannemelijk zijn. Reeds hierom is geen geslaagd beroep mogelijk op het vertrouwensbeginsel. Het CBE komt derhalve niet toe aan de beoordeling van de tweede en derde stap.
26. Het CBE stelt vast dat het beoordelingsformulier voldoende duidelijk en specifiek is ingevuld door de examinatoren. Het CBE is van oordeel dat het bestreden besluit voldoende is gemotiveerd. Het beroep op het motiveringsbeginsel faalt. Voor zover appelland een beroep doet op het zorgvuldigheidsbeginsel, is het CBE van oordeel dat de onzorgvuldigheid (het verkeerd aangeven van een hoofdstuk) een kennelijke verschrijving betreft en derhalve niet leidt tot het slagen van een beroep op het zorgvuldigheidsbeginsel.
27. Ook hetgeen appelland anderszins heeft aangevoerd, brengt het CBE niet tot een ander oordeel.
28. Nu het CBE niet is gebleken van overige feiten of omstandigheden die kunnen leiden tot gegrondheid van het beroep, oordeelt zij als hieronder aangegeven.

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellant ongegrond en
- II. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- [redacted], voorzitter
- [redacted] en
- [redacted], leden

In aanwezigheid van [redacted], secretaris, in vergadering bijeen op 15 december 2025.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

[redacted]

de voorzitter,

[redacted]

Voor eensluidend afschrift,

[redacted]

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht van bedraagt 53 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken